

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 75. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137200749584/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

Det gik som Fod i Hose, og jeg vandrede fro i Teatret. Da jeg stillede næste Morgen, staar Mikkelsen i Butiksdøren:

— Naa, Wied, der er til Dem i en god Mening! siger han.

Jeg havde ganske glemmt Hummeren.

— Hvad er der? spørger jeg.

— Hummeren! svarede Mikkelsen.

— Hummeren! sagde jeg, og der ilte et koldt Gys ned gennem min Ryg. — Hvad er der med den?

— Den kunde ikke komme op ... sagde Mikkelsen. — Den sidder endnu i Wienes Lomme.

— Nej da!

Just saa galt var det nu ikke. Men da Wøldike savnede sin bedste Hummer, kom den ganske Boglade paa den anden Ende. Hele Forretningen blev gennemsoegt. Tilsidst gik Principalen selv ud i Gaarden med et tændt Stearinlys og søgte under Rendestensbrættet.

Men Dyret var væk.

Klokken blev otte, og Wiene gik ned for at tage sin Overfrakke paa.

Den var saa mærkelig tung.

Han stikker Haanden i Baglommen og udstøder et lælt Skrig: Der sad Hummeren med Klørne opad og havde nappet ham godt i Langfingeren:

— Hvordan Fanden er den kommet derved? Og baglæns!

— Saa gik det op for ham, at det maatte være mig, der havde lavet Komedie, førend jeg gik i Teatret.

Men det værste var endnu tilbage. Hummeren *vilde* ikke op af sit Skjul. Den satte alle syvoghalvfemsindstyve Klær imod. Jo kraftigere man halede, des mere strittede den for at faa Lov til at blive.

Tilsidst maatte Bunden sprættes ud af Lommen, og saa gled Dyret jo let nok.

Jeg afventede i Frygt og Bæven Wienes Ankomst.

Men han sagde ikke andet end:

— De kan bare vente Dem, lille Wied, Wøldike er rasende.

Jeg maatte altsaa vente om igen.

Og Wøldike kom: